

debilledet efter kort tid. I sådanne tilfælde vil politiet og de sociale myndigheder og social- og behandlingspsykiatrien således have en fælles interesse i at kunne mødes i PSP-regi for mere uformelt at drøfte handlemulighederne i forhold til borgere, der ikke ønsker at blive indlagt, så de enkelte myndigheders indsats ikke bliver forgæves.

PSP-samarbejdet kan også bruges til at drøfte indsatsen over for personer, der f.eks. ved truende eller voldelig adfærd er blevet nægtet adgang til socialforvaltningen, behandlingssteder eller hjemløseinstitutioner, og hvorfor der kræves en særlig indsats fra myndighedernes side for at etablere kontakt til de pågældende.

2. Gældende ret

2.1. Retsplejelovens §§ 114 og 115

2.1.1. Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 114 skal politidirektøren virke for at etablere et kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem politiet og hver kommune i politikredsen, herunder med inddragelse af skoler og sociale myndigheder (SSP-samarbejdet). Politidirektøren afgiver efter retsplejelovens § 112, stk. 2, hvert år en skriftlig redegørelse til kredsrådet vedrørende politiets virksomhed i politikredsen i det forløbne år, herunder om det kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem politi og hver kommune.

2.1.2. Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 115, stk. 1, kan politiet videregive oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold til andre myndigheder, hvis videregivelsen må anses for nødvendig af hensyn til det kriminalitetsforebyggende samarbejde (SSP-samarbejdet).

Efter § 115, stk. 2, kan en myndighed i samme omfang som nævnt i stk. 1 videregive oplysninger om enkeltpersoner til politiet og andre myndigheder, som indgår i det kriminalitetsforebyggende samarbejde. Oplysningerne må i forbindelse med det kriminalitetsforebyggende samarbejde ikke videregives med henblik på efterforskning af straffesager.

Det følger af retsplejelovens § 115, stk. 3, at der i samme omfang som nævnt i stk. 1 og 2 kan udveksles oplysninger mellem myndigheder og selvejende institutioner, der løser opgaver for det offentlige inden for social- og undervisningsområdet, hvis de nævnte institutioner inddrages i det kriminalitetsforebyggende samarbejde.

Efter retsplejelovens § 115, stk. 4, er de myndigheder og institutioner, der indgår i et kriminalitetsforebyggende samarbejde, ikke forpligtet til at videregive oplysninger efter stk. 1-3.

2.1.3. Der er ikke på samme måde som for SSP-samarbejdet fastsat en udtrykkelig hjemmel til udveksling af oplysninger inden for PSP-samarbejdet. Videregivelse af oplysninger inden for PSP-samarbejdet sker i stedet på baggrund af de almindelige regler om tavshedspligt og videregivelse af oplysninger i forvaltningsloven og persondataloven og de særlige regler i sundhedsloven og psykiatriloven om videregivelse af oplysninger inden for og fra sundhedsvæsenet, jf. nærmere nedenfor under pkt. 2.2-2.5.

2.2. Forvaltningsloven

De almindelige regler om tavshedspligt og om videregivelse af oplysninger fra en forvaltningsmyndighed til en anden er fastsat i forvaltningsloven.

Det følger af forvaltningslovens § 28, stk. 1, at oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold som udgangspunkt ikke må videregives til en anden forvaltningsmyndighed. Bestemmelsen indeholder en opregning af forskellige typer af oplysninger, som angår enkeltpersoners rent private forhold, herunder bl.a. oplysninger om strafbare forhold, helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler. Opregningen er ikke udtømmende, men angiver alene karakteren af de forhold, der gør, at en oplysning må anses for at angå rent private forhold.

Videregivelse af oplysninger om rent private forhold kan dog ske, når den, oplysningen angår, har givet samtykke, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1, nr. 1. Oplysninger om rent private forhold kan endvidere i et vist omfang videregives uden samtykke. Reglerne herom er fastsat i § 28, stk. 2, nr. 2-4, hvor navnlig nr. 3 er relevant i relation til PSP-samarbejdet.

Det følger af den såkaldte »værdispringsregel« i forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, at en forvaltningsmyndighed vil være berettiget til at videregive oplysninger om rent private forhold til en anden forvaltningsmyndighed, når videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår. Videregivelse af fortrolige oplysninger efter denne bestemmelse må således kun ske, når der er et klart værdispring mellem på den ene side hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelsen selv over for andre myndigheder, og på den anden side afgørende modhensyn til enten private eller offentlige interesser.

Oplysninger om økonomiske forhold, arbejds- og ansættelsesmæssige forhold og boligforhold vil ikke i almindelighed være af rent privat karakter. Sådanne oplysninger vil normalt blot være almindeligt fortroli-